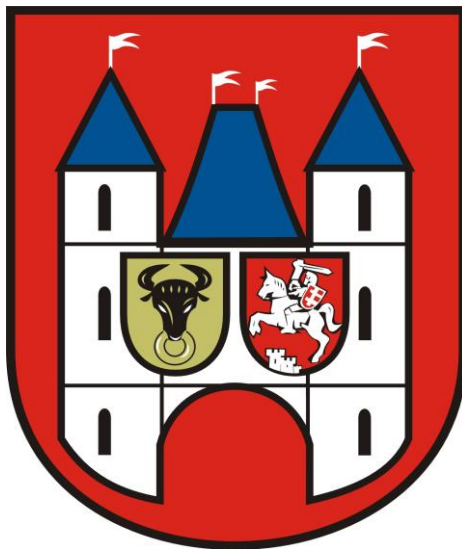

**PLAN
ODNOWY MIEJSCOWOŚCI
KUCHARKI
NA LATA
2016 – 2022**

**GMINA GOŁUCHÓW
POWIAT PLESZEWSKI
WOJEWÓDZTWO WIELKOPOLSKIE**

Wprowadzenie:

„Plan Odnowy Miejscowości Kucharki na lata 2016-2022” jest dokumentem o charakterze planowania strategicznego, który umożliwi ubieganie się o pomoc finansową na przedsięwzięcia kwalifikujące się m.in. do dofinansowania ze środków Unii Europejskiej, oraz środków krajowych.

„Plan Odnowy Miejscowości Kucharki na lata 2016-2022” jest dokumentem otwartym, w zależności od potrzeb społecznych oraz możliwości finansowych będzie mógł być weryfikowany i aktualizowany.

SPIS TREŚCI

1. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI	- 4 -
1.1. POŁOŻENIE MIEJSCOWOŚCI, PRZYNALEŻNOŚĆ ADMINISTRACYJNA, POWIERZCHNIA	- 4 -
1.2. HISTORIA MIEJSCOWOŚCI	- 5 -
1.3. LICZBA LUDNOŚCI	- 9 -
1.4. OCHRONA ZDROWIA	- 9 -
1.5. POMOC SPOŁECZNA	- 9 -
1.6. OŚWIATA	- 9 -
2. INWENTARYZACJA ZASOBÓW SŁUŻĄCYCH ODNOWIE MIEJSCOWOŚCI	- 12 -
2.1. ZASOBY PRZYRODNICZE	- 12 -
2.2. DZIEDZICTWO KULTUROWE	- 13 -
2.3. OBIEKTY I TERENY UŻYTECZNOŚCI PUBLICZNEJ	- 16 -
2.4. INFRASTRUKTURA SPOŁECZNA	- 16 -
2.5. INFRASTRUKTURA TECHNICZNA	- 17 -
2.6. GOSPODARKA I ROLNICTWO	- 19 -
2.7. KAPITAŁ SPOŁECZNY I LUDZKI	- 20 -
3. OCENA MOCNYCH I SŁABYCH STRON MIEJSCOWOŚCI	- 21 -
4. OPIS PLANOWANYCH ZADAŃ INWESTYCYJNYCH I PRZEDSIĘWZIĘĆ AKTYWIZUJĄCYCH SPOŁECZNOŚĆ LOKALNĄ W OKRESIE CO NAJMNIEJ 7 LATA OD DNIA PRZYJĘCIA PLANU ODNOWY MIEJSCOWOŚCI, W KOLEJNOŚCI WYNIKAJĄCEJ Z PRZYJĘTYCH PRIORYTETÓW ROZWOJU MIEJSCOWOŚCI, Z PODANIEM SZACUNKOWYCH KOSZTÓW ICH REALIZACJI	- 22 -
5. OPIS I CHARAKTERYSTYKA OBSZARÓW O SZCZEGÓLNYM ZNACZENIU DLA ZASPOKOJENIA POTRZEB MIESZKAŃCÓW, SPRZYJAJĄCYCH NAWIĄZYWANIU KONTAKTÓW SPOŁECZNYCH, ZE WZGLĘDU NA ICH POŁOŻENIE ORAZ CECHY FUNKCJONALNO – PRZESTRZENNE, W SZCZEGÓLNOŚCI POPRZECZ ODNAWIANIE LUB BUDOWĘ PLACÓW PARKINGOWYCH, CHODNIKÓW LUB OŚWIETLENIA ULICZNEGO	- 22 -
ŹRÓDŁA OPRACOWANIA:	- 25 -

1. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI

1.1. Położenie miejscowości, przynależność administracyjna, powierzchnia.

Kucharki – wieś położona w dolinie rzeki Ciemna, w województwie wielkopolskim, w powiecie pleszewskim, w gminie Gołuchów, przy drodze Kuchary-Krzywosądów, około 6 km od Gołuchowa. Zajmuje powierzchnię 428.1726 ha.

Przynależność administracyjna

KUCHARKI

GMINA – Gołuchów

POWIAT – Pleszewski

WOJEWÓDZTWO – Wielkopolski

1.2. Historia miejscowości.

Miejscowość wymieniona została po raz pierwszy w źródle z 1398r. jako własność Mikołaja Wieniawity. Dawniej nazywana była Kucharami Rycerskimi. Zastąpiła w roku 1613r., kiedy to odbył się w niej głośny proces o czary. Początkowo należała m.in. do Wieniawitów, a od XVI w. do Wczelów i Korabiów Kucharskich. Według dostępnych źródeł w 1760r. w zabudowie dworskiej Kucharek były: dwór, mielcuch, gołębnik, chlewy z kurnikami, stajnie z wozownią, obora, piętrowy spichlerz, trzy stodoły, karczma, gościniec, młyn, a także sady. Tego samego roku Kucharki zostały podzielone między dwóch braci na dwie odrębne wsie, każda z folwarkiem. Jeden folwark należał do Józefa Trąpczyńskiego, a drugi do jego brata Ignacego. W źródłach wymieniany jest majątek „Kucharki I”, później nazywany również „Moltkesruh”, a także majątek „Kucharki II”. W 1789r. we wsi i folwarku Ignacego Trąpczyńskiego było 13 dymów i żyło 84 mieszkańców, natomiast w części należącej do wdowy Bony Trąpczyńskiej z Postrokońskich było 16 dymów i mieszkało 78 osób. W 1846r. Kucharki ogółem liczyły 26 dymów i 252 mieszkańców.

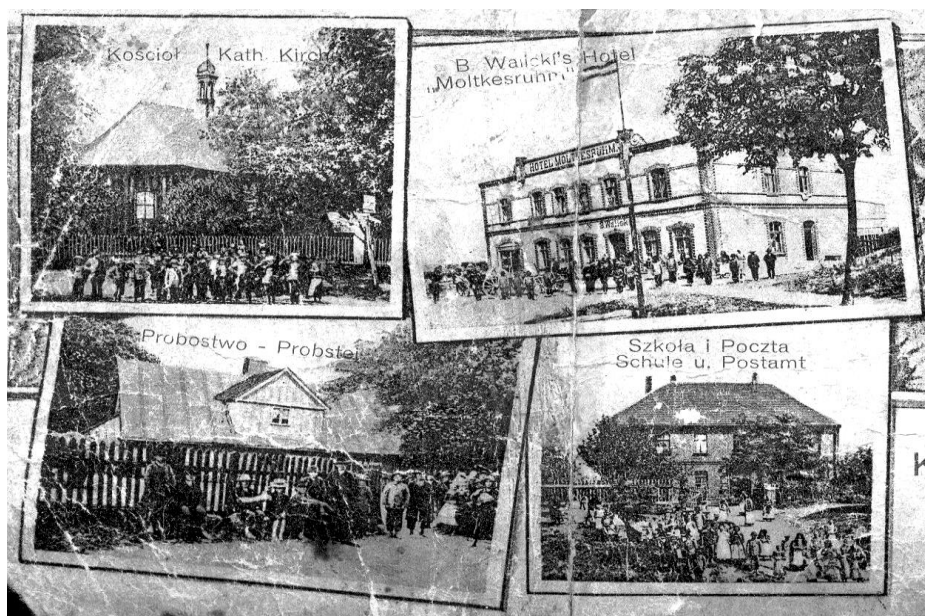
W 1858r. majątek „Kucharki I” obejmował obszar 498 mórg. Położony był w południowej części wsi i rozciągał się od południowy-zachód, aż do granicy gruntów wsi Karsy, a w kierunku wschodnim wąskim pasem graniczył z wsią Borchysko. Zabudowania w folwarku „Kucharki I” były usytuowane na Zachód od kościoła, przy południowej krawędzi drogi Kuchary-Karsy, na prawym brzegu Ciemnej, na której zapewne znajdował się staw ze spiętrzenia wód. Kompozycja zespołu była swobodna i rozproszona. Trzy budynki dworskie znajdowały się na północny-wschód od kościoła, po wschodniej stronie starej drogi do Szkudeł (Szkudły). Dział dziedziny gospodarczy położony wówczas na prawym brzegu, zapewne w latach 80 XIX w., uległ likwidacji.

Majątek „Kucharki II” w 1858r. przejął kupiec żydowski Hirsch Goldschmidt., następnie w 1867r. jego właścicielem został Friedrich Hörner, a w latach 1881-1905 znajdował się on w rękach Helmuta Möhringa, od którego nazwiska, do dzisiejszego dnia, pewna część wsi nazywana jest przez mieszkańców Kucharki „Mering”.

Od 1905r. włączono go w obręb dóbr rycerskich Szkudła, których właścicielem był ordynat konsul Hermann von Becker z Kuczkowa. Od 1918r. do 1945r. Szkudła wraz z folwarkiem „Kucharki II” należały do Edgara Langendorffa. W okresie tym, zespół folwarczny (obecnie niezachowany) usytuowany był w północnej części wsi, dzisiejsze jej tereny wschodnie, na prawym brzegu Ciemnej, w odległości 300-500 m na północ od kościoła. Budynki zespołu były rozproszone w trzech miejscach. W południowej części zespołu znajdowały się jak gdyby, dwa podwórze: jedno duże tuż nad rzeką i drugie mniejsze, oddalone na wschód. Grunty należące do „Kucharek II” położone były na wschód od rzeki i wypełniały całą południowo-wschodnią część obrębu Kucharki.

W okresie zaborów w Kucharkach przebiegała granica pomiędzy zaborami pruskim i rosyjskim. Tuż przy granicy znajdował się stojący po dziś dzień budynek, który w tamtym czasie pełnił rolę hotelu i karczmy, głównie dla podróżnych przekraczających granicę.

Zbiór starych pocztówek przedstawiających Kucharki

Do 1914r. Kucharki znajdowały się pod zaborem pruskim, a nauka w miejscowej szkole prowadzona była w języku niemieckim. Dzieci rozpoczynały edukację od 6-stego roku życia i kontynuowały ją przez 8 lat. Niestety poziom nauczania był wówczas bardzo niski.

Po wybuchu I wojny światowej mieszkańcy Kucharek, jako obywatele niemieccy zmuszeni byli do pójścia na front. W samej wsi działania wojenne nigdy nie miały miejsca, nie mniej jednak kilku młodych jej mieszkańców nigdy nie wróciło do swoich domów.

W okresie międzywojennym Rząd Polski zmusił dużych gospodarzy tzw. „obszarników” do częściowej parcelacji swoich majątków i oddania większości gruntów w ręce chłopów. Wówczas to nastąpiło ukształtowanie się struktury małych i średnich gospodarstw rolnych we wsi.

Kucharki zawsze były sołectwem, natomiast należały do różnych wójtostw. Najpierw do wójtostwa Krzywosądów, później Sobótka, a następnie Gołuchów. Po likwidacji, w roku 1932, powiatu pleszewskiego, Kucharki należały do powiatu jarocińskiego. Od 1911r. do miejscowości tej prowadziła linia kolejowa normalnotorowa Ociąż-Kucharki, a od 1924r. po lata 60.-te XX wieku – kolejka wąskotorowa Zbiersk-Kucharki.

Podczas II wojny światowej Niemcy wywieźli z Kucharek całe rodziny, a na ich miejsce sprowadzali Niemców z Bałkanów, zwanych przez miejscową ludność potocznie Baldokami.

Po II wojnie światowej przeprowadzona została reforma rolna, na mocy, której zaledwie kilku gospodarzy we wsi otrzymało duże 8 hektarowe gospodarstwa,. Pozostała część ziemi podzielona została na małe i średnie gospodarstwa – funkcjonujące w tej formie do dnia dzisiejszego. Po wojnie we wsi powstało Kółko Rolnicze – prężna organizacja, która m.in. zakupiła niezbędne do prowadzenia prac polowych maszyny i narzędzia rolnicze, z których korzystali wówczas wszyscy rolnicy.

W lutym 1945r. wznowiła działalność Szkoła Powszechna i przedszkole w Kucharkach. Z uwagi na wysoką frekwencję oraz brak pomieszczeń, dodatkowo uruchomiony został oddział szkoły, w zaadoptowanych pomieszczeniach pałacu w Czechlu.

16 stycznia 1949r., w miejscowej sali odbyło się uroczyste otwarcie punktu bibliotecznego. Otwarcia biblioteki dokonał radny gminny, który przekazał ją mieszkańcom obwodu szkolnego Kucharki. Biblioteka w tamtym czasie rozporządzała 30-ma książkami. Obecnie w Kucharkach działa Filia Biblioteki Publicznej Gminy Gołuchów – placówka ta

zaspokaja potrzeby czytelnicze społeczeństwa wsi oraz prowadzi szeroką działalność kulturalno-edukacyjną.

Dzięki zabiegom miejscowego kierownika szkoły wieś Kucharki objęto planem elektryfikacyjnym na rok 1957. Pod koniec tego roku, w listopadzie rozpoczęto pracę nad budową linii elektrycznej, oraz zaczęto zakładać instalacje w budynkach mieszkalnych i gospodarczych. Dzięki wydajnej i ofiarnej pracy miejscowej ludności, elektryfikacja wsi postępowała w szybkim tempie. W przeciągu dwóch i pół miesiąca zdołano zelektryfikować całą wieś. W dniu 18 lutego 1958r., dokonano podłączenia wsi do sieci elektrycznej, a jej mieszkańcy w swoich mieszkaniach i na ulicach, mogli korzystać ze światła elektrycznego.

We wrześniu 1974r. rozpoczęta została budowa drogi asfaltowej z Kucharek do Czechła. Prace z nią związane ukończone zostały pod koniec listopada 1974r.

Ważnym wydarzeniem w życiu wsi było otwarcie 22 lipca 1987r. – Wiejskiego Domu Kultury w Kucharkach, z salą widowiskową, salą do zebrań, miejscem na sklep oraz klub „Ruchu”, magazynami oraz kuchnią miejscowego KGW.

Główna droga przed remontem

1.3. Liczba ludności.

Liczba mieszkańców miejscowości Kucharki wg stanu na dzień 30.06.2016r. wynosiła 296 osób.

Ze zgromadzonych danych wynika, że większość osób zamieszkujących Kucharki to ludzie w wieku produkcyjnym, co oznacza że są to osoby pracujące lub wkraczające po raz pierwszy na rynek pracy. Dlatego też jednym z kierunków działań powinno być zwiększenie szans młodzieży wiejskiej na zdobycie dobrego wykształcenia, właściwego do potrzeb rynku pracy.

1.4. Ochrona zdrowia.

Mieszkańcy Kucharek, w zakresie podstawowej opieki medycznej bez specjalizacji, korzystają z usług ośrodka zdrowia w Gołuchowie.

W przypadku konieczności hospitalizacji, jak również specjalistycznych usług medycznych mieszkańcy Kucharek korzystają z usług Pleszewskiego Centrum Medycznego w Pleszewie lub Wojewódzkiego Szpitala Zespołowego im. Ludwika Perzyny w Kaliszu.

1.5. Pomoc społeczna.

Realizacją zadań wynikających z ustawy o pomocy społecznej oraz pomocą środowiskową dla mieszkańców Kucharek zajmuje się Ośrodek Pomocy Społecznej zlokalizowany w Gołuchowie. Ośrodek Pomocy Społecznej świadczy pomoc materialną oraz zapewnia różne formy wsparcia niematerialnego. Z terenu wsi Kucharki w 2016r. – 9 rodzin zostało objętych pomocą społeczną.

1.6. Oświata.

Przykościelna szkoła parafialna działała w Kucharkach już około 1520r, jednak jej późniejsze losy nie są znane.

Początki powszechnego szkolnictwa podstawowego w tej miejscowości sięgają lat 20. XIX wieku, wówczas to dziedzic Józef Trąbczyński zobowiązał się wybudować we wsi szkołę do, której uczęszczać miały dzieci z Czechła, Kars, wsi Bobry (dzisiejsze Karsy), Szkudły oraz Kucharek. Termin organizacji miejscowej szkoły elementarnej wyznaczono na maj 1826r., jednakże budynek szkolny oddano do użytku dopiero w grudniu 1827r. i wówczas nauczyciel Marcin Prągowski zaczął uczyć w nim dzieci. Przed oddaniem budynku szkoły nauka odbywała się w małych grupkach, w mieszkaniach prywatnych oraz izbie udostępnionej przez proboszcza w zabudowaniach probostwa.

Oddany w Kucharkach, do użytku w latach 20. XIX wieku budynek szkolny, istnieje do dnia dzisiejszego, lecz w znacznie zmienionej formie. Poprzez ponad 180 lat funkcjonowania w nim, najpierw szkoły elementarnej, a następnie publicznej szkoły powszechnej przeszedł on liczne remonty, rozbudowy i modernizacje.

Z zapisów kroniki szkolnej wynika, że od początków działalności szkoły, aż po rok 1918 nauka w niej, prowadzona była w języku niemieckim, a objęte nią były dzieci z okolicznych wiosek.

Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości do roku 1921, w budynku szkolnym zakwaterowane było wojsko, a szkoła podstawowa w Kucharkach rozpoczęła działalność 4 sierpnia 1921r. inauguracją roku szkolnego 1921/1922. Do szkoły zapisanych było wówczas 213 uczniów, a naukę prowadzono w języku polskim. W latach 1921-1939, w szkole oprócz zajęć lekcyjnych organizowano różnego rodzaju kursy oświatowe dla młodzieży oraz przedstawienia dla społeczności lokalnej. Dochód z tych inicjatyw przeznaczano na wycieczki, uroczyste imprezy środowiskowe: Dzień Matki, Dzień Dziecka, Dożynki, zbierano także pieniądze na zakup książek dla dzieci polskich na obczyźnie. W okresie międzywojennym działała przy szkole Spółdzielnia Uczniowska, która zaopatrywała biedne dzieci w zeszyty i książki oraz prowadziła dożywianie.

W czasie II wojny światowej w budynku szkolnym najpierw działała szkoła niemiecka dla polskich dzieci, a od 1941r. niemiecka szkoła podstawowa (Volksschule) dla uczniów niemieckich. Szkoła niemiecka funkcjonowała w Kucharkach do końca 1944r. Po zakończeniu II wojny światowej, już 22 lutego 1945r. działalność w obiektach szkolnych rozpoczęła polska szkoła powszechna III-go stopnia. Wówczas to w budynku szkoły przeprowadzono liczne prace remontowe, a w celu poprawy jej sytuacji lokalowej przydzielono jej dodatkowo pomieszczenia w pałacyku w Czechlu. W roku 1959 otwarto filię szkoły podstawowej w Kucharkach, także w miejscowości Szkudła (działała tam do 1963r.), a od roku 1969 po likwidacji szkoły w Karsach, działał w tej miejscowości punkt filialny Szkoły Podstawowej w Kucharkach.

Ważnym wydarzeniem w życiu szkoły było utworzenie w jej budynku, z dniem 1 grudnia 1958r. Szkoły Przysposobienia Rolniczego, w której naukę podjęło wówczas 27 osób.

Na przestrzeni lat 50. i 70. XX wieku, w budynkach szkolnych przeprowadzano liczne remonty, jednakże największą inwestycją był kapitalny remont budynku szkolnego w Kucharkach wykonany w roku 1983.

Budynek szkoły podstawowej w Kucharkach rozbudowany został w latach 1997-2001. Do istniejącego budynku dobudowane zostały wówczas pomieszczenia sanitariatów, klatka schodowa i sala lekcyjna. Budynek ten został połączony łącznikiem z nowym pawilonem szkolnym, w którym zlokalizowano cztery izby lekcyjne, bibliotekę, salę gimnastyczną z zapleczem, stołówkę, szatnię oraz kotłownię na gaz ziemny.

Z dniem 29 grudnia 1998r. został utworzony Zespół Szkolno-Przedszkolny w Kucharkach, a 30 listopada 2004r. wchodzącej w jego skład szkole podstawowej nadano imię Arkadego Fiedlera.

W latach 2012-2014 dokonano modernizacji starego budynku szkolnego, zagospodarowano teren wokół niego i przebudowano boiska. Dla potrzeb szkoły zakupiono wówczas także nowe wyposażenie: meble, pomoce naukowe, sprzęt komputerowy itp.

Obecnie Szkoła Podstawowa w Kucharkach wchodzi w skład Zespołu Szkolno-Przedszkolnego, do którego należą także Oddział Przedszkolny oraz Przedszkole Publiczne w Kucharkach z Oddziałem w Żychlinie. Obwód szkolny Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Kucharkach obejmuje wsie: Kucharki, Szkudła, Czechel, Karsy, Krzywosądów i część Kuchar (nr 1-11).

Według danych na dzień 01.10.2016r., w roku szkolnym 2016/2017 do Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Kucharkach, uczęszcza 149 uczniów, w tym:

1. Szkoła Podstawowa – 95 uczniów,
2. Oddział Przedszkolny – 25 uczniów,
3. Przedszkole – 29 przedszkolaków.

Szkoła Podstawowa w Kucharkach kontynuuje tradycje aktywności edukacyjnej z przeszłości. Nie tylko przygotowuje uczniów do kolejnych etapów kształcenia, lecz również rozwija ich zainteresowania i umiejętności, promuje talenty, stwarza każdemu uczniowi możliwości wszechstronnego rozwoju. Szkoła integruje społeczność lokalną oraz pełni kulturotwórczą rolę w środowisku.

Uroczystości i imprezy o charakterze edukacyjno-kulturalnym, które trwale zagościły w szkolnym kalendarzu to m.in.: Festyn Sportowo-Rekreacyjny „Pożegnanie lata”, Dzień Patrona, „Bieg ku Słońcu” na powitanie wiosny, Dzień Ziemi, Dzień Dziecka, Festyn

Rodzinny „Baw się razem z nami” połączony z Dniem Matki, Dzień Sukcesów – podczas, którego uczniowie prezentują swoje osiągnięcia, wycieczki edukacyjno-krajoznawcze, wyjazdy do kina, teatrów, spotkania z policjantami, strażakami, ratownikami WOPR.

2. INWENTARYZACJA ZASOBÓW SŁUŻĄCYCH ODNOWIE MIEJSCOWOŚCI

2.1. Zasoby przyrodnicze.

Kucharki położone są w Dolinie rzeki Ciemnej, która jest obszarem chronionego krajobrazu. Granice chronionego krajobrazu wyznaczają: od wschodu: szosa kaliska od Kuchar do Macewa oraz strumień spod Jedleca (prawy dopływ Ciemnej) i rzeka Proсна na odcinku od Łaszkowa do Turska, od północy: ślad po linii kolejki wąskotorowej i droga polna do Bogusławia, od zachodu: odcinek drogi z Bogusławia do Bielaw i Kajewa, następnie z Kajewa do Cerminka, Szkudły i Kucharek, od południa: droga z Kucharek do Kuchar.

O atrakcyjności położenia Kucharek w dolinie rzeki Ciemnej decydują:

- oddalona o 6 km od Kucharek miejscowość Gołuchów, słynąca z największego w Polsce ogrodu dendrologicznego (arboretum) z niezwykle bogatą kolekcją drzew i krzewów (egzotycznych gatunków), zamku renesansowego z galerią dzieł sztuki (Oddział Muzeum Narodowego w Poznaniu), Ośrodka Kultury Leśnej z Muzeum Leśnictwa oraz zagrody zwierząt,
- zbiornik retencyjny na rzece Ciemnej z kąpieliskiem, położony w otoczeniu atrakcyjnego kompleksu leśnego,
- bogactwo fauny, szczególnie gatunków ptaków lęgowych i ssaków zamieszkujących lasy gołuchowskie, arboretum i dolinę Ciemnej,
- występowanie wielu gatunków roślin chronionych i cennych zbiorowisk roślinnych,
- bliskość wielu cennych zabytków architektury i budownictwa wiejskiego,
- walory turystyczno-krajoznawcze Kucharek, Gołuchowa i jego okolic.

Ustanowienie na tym terenie, obszaru chronionego krajobrazu stanowi dla wsi oraz najbliższej okolicy, nie tylko gwarancję zabezpieczenia walorów przyrodniczo-kulturowych, ale też ma znaczenie popularyzatorskie.

2.2. Dziedzictwo kulturowe.

Kościół pw. Świętej Trójcy

Najcenniejszym zabytkiem Kucharek jest drewniany kościół pw. Świętej Trójcy. Został on zbudowany w 1754r. z fundacji ówczesnego właściciela wsi, stolnika sochaczewskiego Walentego Trąpczyńskiego, w miejscu poprzedniego, który spłonął. Kościół ten ma nietypowy plan wydłużonego ośmioboku i brak mu wydzielonego prezbiterium, a na jego dachu, krytym gontami, widnieje wieżyczka na sygnaturkę. Barokowe wyposażenie wnętrza świątyni pochodzi częściowo z XVII i XVIII wieku. Przy kościele znajduje się drewniana dzwonnica z XVIII wieku, lipa o obwodzie 430 cm oraz drewniane ogrodzenie z bramką, wzniesione w 1949r. na wzór oryginału. W sąsiedztwie kościoła, w ogrodzie stoi kryta dachem naczółkowym plebania zbudowana w 1922r.

Pierwsze pisemne wzmianki o parafii w Kucharkach pochodzą z XIII wieku, jednakże do tej pory nie odnaleziono żadnego dokumentu archiwalnego dowodnie to potwierdzającego. Istnienie świątyni na tym miejscu potwierdzają natomiast źródła z 1450r. Był to drewniany kościół p.w. Świętej Trójcy, a do parafii Kucharki należało wówczas pięć wsi: Kucharki, Czechel, Szkudła, Czerminek i Bobry (dzisiejsze Karsy).

Wnętrze zabytkowego Kościoła pod Wezwaniem Świętej Trójcy

Około 1600r. wzniesiono w Kucharkach kolejny drewniany kościół. Świątynię konsekrowano w 1607r. pod starym wezwaniem Świętej Trójcy. Kościół wyposażono

w ołtarz główny z obrazami Świętej Trójcy i Adoracji Najświętszej Maryi Panny, ambonę oraz rzeźby św. Grzegorza, św. Sebastiana i krucyfiks. W połowie XVIII wieku świątynia ta wyraźnie podupadła i była bliska ruiny.

W tym czasie dziedzicami wsi byli Walenty Otto i Teresa Trąmpczyńscy, i dzięki ich fundacji oraz staraniom ówczesnego proboszcza ks. Piotra Szkudlarskiego w 1754r. wzniesiono we wsi nowy drewniany kościół. Zbudowany został on we wschodniej części wsi na niewielkim wzniesieniu, a forma w jakiej powstał do dnia dzisiejszego nie uległa większym zmianom. Kościół ten jest orientowany, o konstrukcji sumikowo-jątkowej, na planie wydłużonego ośmioboku. Od strony północnej i zachodniej znajdują się w nim kruchty, a od południowej zakrystia. Dach świątyni pokryto gontem. W centralnej części dachu tzw. kalenicy, pod korpusem znajduje się sześcioboczna sygnaturka. Wnętrze kościoła jest jednoprzestrzenne, a jego prezbiterium wyodrębniono przez podwyższenie podłogi o jeden stopień oraz belkę tęczową. Wnętrze kościoła nie od razu udekorowano malowidłami. Polichromie ozdobiły ściany i strop zapewne pod koniec XVIII wieku, w związku z renowacją, jaka miała miejsce w tym czasie.

Zabytkowy Kościół pod wezwaniem Świętej Trójcy

Pod koniec XIX wieku do istniejącego kościoła dobudowano nową kruchtę zachodnią. Na przełomie XIX i XX wieku świątynię poddano kolejnemu remontowi, wówczas to zmieniono jej wystrój malarski.

W okresie II wojny światowej kościół przestał pełnić funkcje sakralne. Natomiast po zakończeniu wojny stan obiektu był na tyle dobry, by mógł on służyć nadal tutejszym mieszkańcom.

W 1954r. kościół wraz z dzwonnica wpisano do rejestru zabytków architektury.

Kościół Matki Boskiej Częstochowskiej

Na południe, przy drodze do Czechła, znajduje się kościół parafialny Matki Boskiej Częstochowskiej, z pięciokondygnacyjną wieżą z boku, wyróżniający się postmodernistyczną architekturą, przebudowany w latach 1956-1958 z budynku gospodarczego.

Kościół p.w. Matki Bożej Częstochowskiej został adaptowany z budynku gospodarczego, wybudowanego przez niemieckiego gospodarza, gospodarującego na beneficjum proboszczowskim i parafialnym, w roku 1943. Po roku 1947 budynek ten został przejęty przez Skarb Państwa i oddany w użytkowanie Centrali Ogrodniczej w Pleszewie – Oddział w Kucharkach, a w 1956r., w czasie odwilży październikowej, staraniem księdza Mariana Mościńskiego znalazł się w posiadaniu parafii. W bardzo trudnych warunkach politycznych i ekonomicznych, w latach 1957-1958 budynek ten został przebudowany dla potrzeb kościoła, a jego budowa była wspierana ofiarami i pracą parafian. W prezbiterium kościoła urządzono ołtarz główny z wysokim krzyżem i obrazem Matki Boskiej Częstochowskiej z roku 1957, umieszczonym poniżej mensy i tabernakulum. Tablicę upamiętniającą proboszczów parafii z lat 1945-2014 umieszczono w kruście, a na ścianie wieży powieszono tablicę ku czci księdza Mariana Mościńskiego (1912-1980), budowniczego świątyni i proboszcza w latach 1945-1958.

Na położonym naprzeciwko kościoła cmentarzu pochowano Michała Zawieję, 21-letniego powstańca poległego 04.02.1919r. w starciu pod Zmyśloną Ligocką.

2.3. Obiekty i tereny użyteczności publicznej.

W miejscowości Kucharki znajdują się:

- a) ścieżka rowerowa przy drodze krajowej nr 12 – łącząca Kościelną Wieś z Kucharami oraz Kaliszem,
- b) skwer przy sali Ochotniczej Straży Pożarnej – miejsce spotkań i wypoczynku lokalnej społeczności,
- c) plac przy sali Ochotniczej Straży Pożarnej – jest to punkt organizacji wydarzeń o charakterze kulturalno-rozrywkowym m.in. festynów rodzinnych, imprez strażackich, dożynek wiejskich itp.

2.4. Infrastruktura społeczna.

Biblioteka Publiczna

Filia Biblioteki Publicznej Gminy Gołuchów w Kucharkach powstała w roku 1958 i do dnia dzisiejszego służy zaspakajaniu potrzeb czytelniczych, informacyjnych i kulturalnych mieszkańców wsi oraz okolic. Jej pierwsza siedziba mieściła się w prywatnym budynku Grzeszczyków, gdzie biblioteka działała do 1998 roku, kiedy to przyniesiono ją do Wiejskiego Domu Kultury w Kucharkach. Od roku 2002 biblioteka znajduje się w budynku Zespołu Szkolno-Przedszkolnego w Kucharkach, gdzie zajmuje lokal o powierzchni 50m² z 16 miejscami dla czytelników.

Gromadzony w bibliotece księgozbiór początkowo miał charakter bardzo uniwersalny z dużym wskazaniem na literaturę piękną dla dorosłych, z biegiem lat oraz zmianami lokalizacji placówki, struktura księgozbioru biblioteki uległa zmianie – wzrosła liczba literatury pięknej oraz popularnonaukowej dla dzieci, natomiast zmniejszyła się ilość publikacji dla dorosłych.

Stan jej księgozbioru na dzień 31.12.2015r. wynosił: 11126 woluminów, które podzielić można na kategorie:

Literatura piękna dla dzieci	Literatura piękna dla dorosłych	Literatura z innych działów (popularnonaukowa)
5075 wol.	3138 wol.	2913 wol.

W w/w roku zakupiono 166 woluminów, a wskaźnik zakupu księgozbioru na 100 mieszkańców wyniósł 9,60. W 2015 roku Biblioteka Publiczna w Kucharkach zarejestrowała 191 czytelników, którzy wypożyczyli do domu 6344 woluminy, skorzystali na miejscu z 2318 woluminów. W placówce zanotowano 5454 odwiedziny i udzielono 200 informacji.

Nierozłączną częścią działalności biblioteki przez wszystkie lata działalności była praca kulturalno-oświatowa ukierunkowana w szczególności na dzieci i młodzież. Podstawą do przyjęcia takiego kierunku działań były ujawniane przez tę grupę potrzeby. Biblioteka organizowała i organizuje różne formy pracy z czytelnikiem: lekcje biblioteczne, pogadanki, konkursy, wystawki, gazetki, włącza się także w coroczne ogólnopolskie i wojewódzkie akcje „Cała Polska Czyta Dzieciom” oraz obchody „Tygodnia Bibliotek”. Szeroko rozwinęła się współpraca biblioteki ze szkołą podstawową obfitująca w ciekawe efekty podjętych działań, jakimi były np. kiermasze taniej książki, montaż słowno-muzyczne upamiętniające rocznice państwowe, wspólne wystawy i konkursy oraz projekty.

2.5. Infrastruktura techniczna.

Przez miejscowość Kucharki przebiegają dwie drogi powiatowe i jedna droga gminna. Droga powiatowa nr 4348 P Krzywosądów – Kucharki – Kuchary stanowi połączenie dróg krajowych, drogi nr 12 Pleszew – Kalisz – Sieradz oraz drogi nr 11 Pleszew – Ostrów – Kępno.

Droga powiatowa nr 4345 P Gołuchów – Kucharki.

Droga gminna nr 635539 P stanowi połączenie miejscowości Kucharek i Czechla. Pozostałe drogi na terenie miejscowości stanowią drogi dojazdowe, usytuowane poza głównymi ciągami drogowymi.

Sieć drogowa o nawierzchni utwardzonej i dobrych parametrach daje szansę szybkiego i bezpośredniego dotarcia z Kucharek do każdego sołectwa gminy Gołuchów, a zatem zwiększa atrakcyjność gospodarczą zarówno wsi, jak i gminy. Komunikacja autobusowa obsługuje wszystkie wsie sołeckie na obszarze gminy.

Miejscowość jest strefonizowana w całości przez firmę Orange Polska, która w sukcesywnie wymienia stare centrale analogowe na nowoczesne cyfrowe. Mieszkańcy wsi mają też dostęp do sieci komórkowej, posiadają ponadto możliwość dostępu do Internetu.

Zaopatrzenie mieszkańców Kucharek w wodę następuje poprzez ujęcie komunalne wód czwartorzędowe [Q] występujące w użytkowych poziomach wodonośnych struktury

związanej z doliną rzeki Ciemnej. Eksploatowane zasoby wody surowej z ujęcia Kucharki zasilają lokalną sieć wodociągową w miejscowości oraz obsługują również sieci wodociągowe zasilające w wodę miejscowości Czerminek, Szkudła, Karsy, Krzywosądów.

Wieś Kucharki jest miejscowością nie skanalizowaną – ścieki socjalno-bytowe wywożone są beczkowozami do oczyszczalni w Gołuchowie.

W planach inwestycyjnych zakłada się budowę sieci kanalizacyjnej z odprowadzeniem ścieków do oczyszczalni w Gołuchowie poprzez istniejącą sieć kanalizacyjną na trasie Szkudła-Czerminek-Gołuchów.

Uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej na obszarze chronionego krajobrazu „Doliny rzeki Ciemnej” zapewni nie tylko ochronę doliny, ale także czystość wód w zbiorniku retencyjnym oraz w rzece Ciemnej przepływającej przez arboretum.

Miejscowość oraz cała gmina Gołuchów jest w 100% zelektryfikowana. Gmina posiada sieć średniego napięcia 15 KV zasilającą stacje transformatorowe 15/0,4 KV rozmieszczone na terenie gminy.

Planowana jest rozbudowa sieci magistralnych średnich napięć, oraz budowa i modernizacja sieci rozdzielczych średniego i niskiego napięcia wraz z budową nowych stacji transformatorowych 15/0,4 KV.

Miejscowość Kucharki jest częściowo zgazyfikowana. Sieć gazowa średniego ciśnienia biegnie od stacji redukcyjno-pomiarowej zlokalizowanej w miejscowości Kuchary do budynku Szkoły Podstawowej w Kucharkach.

Docelowo planowane jest doprowadzenie gazu do wszystkich miejscowości na terenie gminy siecią rozdzielczą średniego ciśnienia, a do odbiorców przy zastosowaniu reduktorów indywidualnych. Źródłem zaopatrzenia w gaz są dwie istniejące stacje redukcyjno-pomiarowe I stopnia we wsi Jedlec i Kuchary. Stacje te zasilane są gazociągami wysokiego ciśnienia. W gaz przewodowy średniego ciśnienia zaopatrzone są obecnie Kościelna Wieś, Gołuchów, Macew, Popówek, Kuchary, Jedlec, Tursko. Z punktu widzenia ochrony środowiska doprowadzenie gazu do wszystkich miejscowości jest bardzo korzystne ponieważ gaz ziemny jest paliwem najmniej szkodliwym dla środowiska w porównaniu do innych paliw konwencjonalnych (węgiel, olej opałowy).

2.6. Gospodarka i rolnictwo.

Kucharki podobnie jak cała gmina ma charakter rolniczy, zatem większość jej mieszkańców pracuje we własnych gospodarstwach rolnych.

Struktura gospodarstw rolnych:

Wielkość gospodarstwa	Liczba osób posiadająca grunty rolne w Kucharach
0-1 ha	26
1-2 ha	16
2-5 ha	15
5-7 ha	7
7-10 ha	8
10-15 ha	6
15 i więcej ha	4
Liczba osób posiadająca grunty rolne ogółem:	82

Grunty orne według klasyfikacji bonitacyjnej gleb:

Klasa	Ilość w hektarach
I	0
II	38,4908
IIIa	84,0211
IIIb	27,7691
IVa	29,8894
IVb	31,3687
V	93,6725
VI	16,3408
SUMA	321,5524

W Kucharkach funkcjonuje według wykazu z CEIDG 15 podmiotów gospodarczych, które działają w następujących sektorach:

- Obróbka mechaniczna elementów metalowych.
- Produkcja pozostałych wyrobów z drewna, produkcja wyrobów z korka, słomy i materiałów używanych do wyplatania.
- Produkcja pozostałych wyrobów z tworzyw sztucznych.
- Praktyka lekarska ogólna.
- Pozostała działalność pocztowa i kurierska.

- f) Sprzedaż hurtowa odpadów i złomu.
- g) Sprzedaż detaliczna owoców i warzyw prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach.
- h) Sprzedaż detaliczna prowadzona przez domy sprzedaży wysyłkowej lub Internet.
- i) Pozostała działalność wspomagająca usługi finansowe, z wyłączeniem ubezpieczeń i funduszów emerytalnych.
- j) Pozaszkolne formy edukacji z zakresu nauki jazdy i pilotażu.
- k) Działalność rachunkowo-księgowa, doradztwo podatkowe.
- l) Fryzjerstwo i pozostałe zabiegi kosmetyczne.
- m) Sprzedaż hurtowa i detaliczna samochodów osobowych i furgonetek.

2.7. Kapitał społeczny i ludzki.

W Kucharkach działają następujące organizacje pozarządowe, które realizują własne cele statutowe oraz zadania publiczne zlecone przez Gminę Gołuchów:

- a) Kółko Rolnicze w Kucharkach.
- b) Stowarzyszenie Przyjaciół Szkoły i Przedszkola w Kucharkach „Dla Dzieci”.
- c) Koło Gospodyń Wiejskich.
- d) Parafialny Oddział Akcji Katolickiej w Kucharkach.

3. OCENA MOCNYCH I SŁABYCH STRON MIEJSCOWOŚCI

Mocne strony:

- a) Korzystne położenie z daleka od ruchliwych dróg i szlaków komunikacyjnych,
- b) Naturalne walory przyrodnicze i krajobrazowe wsi (położenie w Dolinie rzeki Ciemnej),
- c) Czyste i nieskażone powietrze – brak uciążliwego przemysłu,
- d) Dobrze rozwinięta ogólnodostępna infrastruktura sportowa i rekreacyjna (boiska, plac zabaw),
- e) Prężnie działający Zespół Szkolno-Przedszkolny,
- f) Odremontowany Wiejski Dom Kultury – miejsce spotkań oraz centrum aktywności społecznej i kulturalnej mieszkańców wsi,
- g) Wyposażenie w podstawową infrastrukturę techniczną: wodociąg, sieć energetyczna, dostęp do Internetu – planowane nowe realizacje infrastrukturalne.

Słabe strony:

- a) Skromne warunki materialne i bytowe części rodzin,
- b) Brak atrakcyjnych perspektyw pracy dla młodych ludzi (absolwenci),
- c) Niewielkie zainteresowanie rozwojem agroturystyki,
- d) Niestabilność w produkcji rolnej.

Szanse:

- a) Doksztalcanie społeczeństwa – kursy, szkolenia,
- b) Rozwój infrastruktury technicznej,
- c) Napływ nowych inwestorów i rozwój przedsiębiorczości,
- d) Możliwość pozyskiwania zewnętrznego wsparcia finansowego w tym środków z UE w celu rozwoju miejscowości i mieszkańców,
- e) Aktywizacja mieszkańców wsi – podejmowanie ciekawych inicjatyw na rzecz lokalnej społeczności.

Zagrożenia:

- a) Postępująca nieopłacalność produkcji rolniczej,
- b) Rosnąca konkurencja ze strony innych rozwijających się gospodarczo wsi Gminy Gołuchów,
- c) Duża konkurencja w zakresie pozyskiwania środków zewnętrznych w tym unijnych.

4. OPIS PLANOWANYCH ZADAŃ INWESTYCYJNYCH I PRZEDSIĘWZIĘĆ AKTYWIZUJĄCYCH SPOŁECZNOŚĆ LOKALNĄ W OKRESIE CO NAJMNIEJ 7 LATA OD DNIA PRZYJĘCIA PLANU ODNOWY MIEJSCOWOŚCI, W KOLEJNOŚCI WYNIKAJĄCEJ Z PRZYJĘTYCH PRIORYTETÓW ROZWOJU MIEJSCOWOŚCI, Z PODANIEM SZACUNKOWYCH KOSZTÓW ICH REALIZACJI.

Biorąc pod uwagę fakt iż, sami mieszkańcy chcą zmienić wizerunek swojej wsi, a proponowane zewnętrzne programy pomocowe są niepowtarzalną szansą dla skutecznego podjęcia działania, zakłada się realizację w najbliższych siedmiu latach głównych zadań inwestycyjnych

1. Budowa kanalizacji sanitarnej w miejscowości Kucharki

Cel	Wspieranie rozwoju infrastruktury wiejskiej oraz odnowa wsi, przyczyniająca się do poprawy warunków życia i prowadzenia działalności gospodarczej poprzez budowę kanalizacji sanitarnej w m. Kucharki. Poprzez wsparcie rozwoju gospodarki ściekowej wpływa się na rozwój gospodarczy obszarów wiejskich oraz poprawę warunków życia. Działanie przyczynia się do wsparcia lokalnego rozwoju na obszarach wiejskich oraz poprzez redukcję ścieków wpisuje się w cele przekrojowe UE w zakresie środowiska i klimatu.
Przeznaczenie	społeczność lokalna
Harmonogram realizacji	2016-2020
Możliwe źródła finansowania	▪ środki z budżetu gminy ▪ środki z Unii Europejskiej w ramach EFRR – PROW

2. Przebudowa sieci wodociągowej w m. Kucharki

Cel	Wspieranie rozwoju infrastruktury wiejskiej oraz odnowa wsi, przyczyniająca się do poprawy warunków życia i prowadzenia działalności gospodarczej poprzez przebudowę budowę sieci wodociągowej w m. Kucharki. Poprzez wsparcie rozwoju i jakości gospodarki wodnej wpływa się na rozwój gospodarczy obszarów wiejskich oraz poprawę warunków życia. Działanie przyczynia się do wsparcia lokalnego rozwoju na obszarach wiejskich.
Przeznaczenie	społeczność lokalna
Harmonogram realizacji	2016-2020
Możliwe źródła finansowania	▪ środki z budżetu gminy ▪ środki z Unii Europejskiej w ramach EFRR – PROW

5. OPIS I CHARAKTERYSTYKA OBSZARÓW O SZCZEGÓLNYM ZNACZENIU DLA ZASPOKOJENIA POTRZEB MIESZKAŃCÓW, SPRZYJAJĄCYCH NAWIĄZYWANIU KONTAKTÓW SPOŁECZNYCH, ZE WZGLĘDU NA ICH POŁOŻENIE ORAZ CECHY FUNKCJONALNO – PRZESTRZENNE, W SZCZEGÓLNOŚCI POPRZECZ ODNAWIANIE LUB BUDOWĘ PLACÓW PARKINGOWYCH, CHODNIKÓW LUB OŚWIETLENIA ULICZNEGO

Na terenie Kucharek miejscami o szczególnym znaczeniu dla zaspakajania potrzeb mieszkańców, a zarazem sprzyjającymi nawiązywaniu kontaktów społecznych są:

Sala wiejska – w równym stopniu służy zarówno organizacjom działającym na terenie miejscowości Kucharki, których celem jest rozwój dziedzictwa duchowego i kulturowego wsi, jak i poszczególnym grupom społecznym (dzieciom, młodzieży, osobom dorosłym), a także gościom odwiedzającym miejscowość Kucharki.

Miejsce to stwarza warunki do:

- uprawiania rekreacji,
- organizowania wydarzeń kulturalnych,
- rozwijania zainteresowań mieszkańców,
- rozwoju turystyki,
- podtrzymywania tradycji lokalnych i ludowych,
- zagospodarowania czasu wolnego mieszkańców.

Boisko sportowe – spełnia funkcję rekreacyjną, umożliwia różnym grupom społecznym aktywny sposób spędzania wolnego czasu. Jest miejscem, które integruje lokalną społeczność. Poprzez organizowanie np. turniejów piłkarskich, festynów rodzinnych dla mieszkańców Kucharek, a także mieszkańców pobliskich miejscowości, wpływa na tworzenie się nowych więzi społecznych.

Kościół parafialny pw. św. Świętej Trójcy w Kucharkach – jego zadaniem jest kształtowanie wśród społeczności lokalnej przyjętego systemu wartości i postaw moralnych. W kościele odbywają się różnego rodzaju przedsięwzięcia kulturalne o charakterze religijnym, stwarzające możliwość do integracji mieszkańców.

Budynek szkoły – spełniający funkcje statutowe związane z edukacją przedszkolną i edukacją szkolną dzieci oraz młodzieży, który ze względu na cechy funkcjonalno-przestrzenne stwarza warunki do podejmowania i organizowania różnych inicjatyw społecznych.

Źródła opracowania:

1. Anders P., Województwo kaliskie.
2. Anders P., Gulczyński A., Jackowski J., Powiat Pleszewski.
3. Łęcki W., Wielkopolska. Szlaki piesze.
4. Małyszko St., Czechel, Czerminek, Kucharki, Szkudła – zarys dziejów.
5. Dane Urzędu Gminy w Gołuchowie.
6. Informacje z Internetu.